KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 8. marts)

par Grieķijas dekrēta projektu attiecībā uz to, kā uz visu veidu piena produktiem norādāma informācija par tās izejvielas (piena) izcelsmes valsti, kas izmantota šādu produktu ražošanai un pārdošanai galapatērētājam, un attiecībā uz mazumtirgotāju pienākumiem, izvietojot piena produktus veikalu tirdzniecības punktos

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1195)

(Autentisks ir tikai teksts grieķu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/147/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvu 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu [1] un jo īpaši tās 19. pantu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Direktīvas 2000/13/EK 19. panta otrajā daļā, Grieķijas iestādes 2009. gada 1. jūnijā paziņoja Komisijai par dekrēta projektu attiecībā uz to, kā uz visu veidu piena produktiem norādāma informācija par tās izejvielas (piena) izcelsmes valsti, kas izmantota šādu produktu ražošanai un pārdošanai galapatērētājam, un attiecībā uz mazumtirgotāju pienākumiem, izvietojot piena produktus veikalu tirdzniecības punktos.

(2) Saskaņā ar paziņotā dekrēta 1. panta 1. punktu tas attiecas uz pienu, šokolādes pienu, jogurtu, visu veidu piena desertiem, krēmiem, rīsu pudiņiem un krējumu, ko galapatērētājiem paredzēts pārdot slēgtā iepakojumā.

(3) Paziņotā projekta 1. panta 2. punktā ir noteikts, ka, ja iepriekšminētie produkti ir ražoti Grieķijā, uz šo produktu slēgtā iepakojuma ir jābūt arī informācijai par to izejvielu (piena) izcelsmi, no kurām šie produkti ir pagatavoti. Šajā informācijā ir jāietver vismaz tās ziņas, kas noteiktas dekrēta projekta 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā.

(4) Paziņotā projekta 1. panta 3. punktā ir noteikts, ka, ja iepriekšminētie produkti nāk no citām Eiropas Savienības dalībvalstīm vai ja tos importē no trešām valstīm, tad uz to slēgtā iepakojuma jābūt informācijai, kas norāda vismaz šo produktu ražošanas valsti, vai marķējumam "Ražots ES".

(5) Paziņotā projekta 1. panta 6. punktā ir noteikts, kā šīs norādes ir sniedzamas: tām jābūt vismaz uz vienas iepakojuma puses, un jo īpaši uz tās puses, kuru uzskata par priekšpusi, tās jānorāda zem produkta tirdzniecības nosaukuma skaidri salasāmi un neizdzēšami, un tām jābūt grieķu valodā.

(6) Ar Direktīvu 2000/13/EK ir saskaņoti noteikumi, kas regulē pārtikas produktu marķēšanu, pirmkārt, paredzot dažu valsts noteikumu saskaņošanu un, otrkārt, paredzot pasākumus attiecībā uz nesaskaņotiem valsts noteikumiem. Saskaņošanas apjoms ir noteikts minētās direktīvas 3. panta 1. punktā, kurā uzskaitītas visas norādes, kurām, saskaņā ar 4. līdz 17. pantu un ievērojot tur ietvertos izņēmumus, obligāti jābūt uz pārtikas produktu marķējuma. Turklāt Direktīvas 2000/13/EK 4. panta 2. punktā noteikts, ka īpašu pārtikas produktu gadījumā papildus minētās direktīvas 3. panta 1. punktā uzskaitītajām norādēm ar Eiropas Savienības noteikumiem vai, ja to nav, ar valsts noteikumiem var paredzēt vēl citas norādes.

(7) Saskaņā ar Direktīvas 2000/13/EK 18. panta 2. punktu drīkst pieņemt nesaskaņotus valsts noteikumus, ja tie ir attaisnoti ar kādu no minētajā punktā norādītajiem pasākumiem, tostarp ar viltojumu novēršanu un sabiedrības veselības aizsardzību, un ja tie nekavē Direktīvas 2000/13/EK definīciju un normu piemērošanu. Tāpēc, ja kādā dalībvalstī ir izstrādāts valsts noteikumu projekts marķēšanas jomā, ir jāpārbauda, vai tie saskan ar iepriekš minētajām prasībām un Līguma noteikumiem.

[1] OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

(8) Grieķijas iestādes apgalvo, ka paziņotais pasākums ir nepieciešams nolūkā aizsargāt patērētājus un nodrošināt tos ar pilnīgu informāciju, lai tie zinātu, kāda ir attiecīgajos produktos ietvertās izejvielas izcelsmes valsts. Tās arī apgalvo, ka dekrēta projekts ir nepieciešams, lai aizsargātu Grieķijas piensaimnieku intereses.

(9) Saskaņā ar Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punkta 8) apakšpunktu izcelsmes vai pirmavota norāde ir obligāta tad, ja bez šādas norādes var tikt ievērojami maldināts patērētājs attiecībā uz pārtikas produkta īsto izcelsmi vai pirmavotu. Ar šo noteikumu tiek izveidots piemērots mehānisms, lai novērstu patērētāju maldināšanas risku gadījumos, kad daži elementi varētu netieši norādīt uz to, ka konkrētās pārtikas izcelsme vai pirmavots ir atšķirīgs no patiesās izcelsmes vai pirmavota. Attiecībā uz piena produktiem, kas uzskaitīti paziņotā dekrēta 1. panta 1. punktā, Grieķijas iestādes nesniedza pamatojumu, kas ļautu secināt, ka nolūkā īstenot vienu no Direktīvas 2000/13/EK 18. panta 2. punktā minētajiem mērķiem ir nepieciešams noteikt par pienākumu norādīt izejmateriāla (piena) izcelsmes valsti vai konkrētu ražošanas valsti vai izvietot marķējumu "Ražots ES".

(10) Ievērojot minētos apsvērumus, Komisija ir sniegusi negatīvu atzinumu atbilstoši Direktīvas 2000/13/EK 19. panta trešajai daļai.

(11) Tāpēc ir attiecīgi jāpieprasa, lai Grieķijas iestādes nepieņem attiecīgos noteikumus minētajā dekrēta projektā.

(12) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Grieķija nepieņem 1. panta 2., 3. un 6. punktu dekrēta projektā attiecībā uz to, kā uz visu veidu piena produktiem norādāma informācija par tās izejvielas (piena) izcelsmes valsti, kas izmantota šādu produktu ražošanai un pārdošanai galapatērētājam, un attiecībā uz mazumtirgotāju pienākumiem, izvietojot piena produktus veikalu tirdzniecības punktos.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Grieķijas Republikai.

Briselē, 2010. gada 8. martā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
John DALLI